

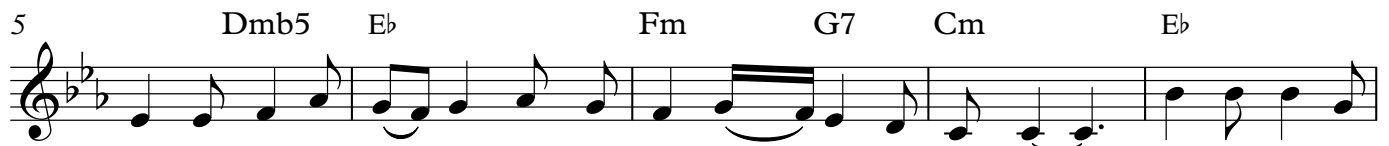
Рідний дім

Леся Одарчук

Олена Дзона

1. Там, де теп-ло у ві-ко-нці заг-ля-да-є зран-ку сон-це, де в ко-
ка-ють і су-му-ють, кро-ки ще зда-ля по-чу-ють. Там ра-
ва-ють і три-во-ги, всі ту-ди ве-дуть до-ро-ги. Як впа-

ли-соч-ці ди-ти-на, а в свя-та прий-де ро-ди-на. Де піс-ні ле-
ді-ють, зус-трі-ча-ють, мо-лит-ва-ми про-во-джа-ють. Там о-бій-ми-
ду в ли-ху го-ди-ну, там я спів-чут-тя зус-трі-ну. Є ба-га-то

тять кри-ла-то, маль-ви ту-ля-ться до ха-ти, там ду-ша, бо
не-зрад-ли-ві, там ди-тя-чий сміх щас-ли-вий. Всі ми там та-
мість гар-ні-ших, зна-ме-ни-ті-ших, слав-ні-ших, а-ле сер-це

там-мій дім, най-рід-ні-ші лю-ди в нім. 2. Там че- Де піс-ні ле-
кі, як є, сер-це там жи-ве мо-є. 3. Там бу-
там, де дім се-ред рід-них, що у нім.

тять кри-ла-то, маль-ви ту-ля-ться до ха-ти,

там ду-ша, бо там-мій дім, най-рід-ні-ші лю-ди в нім.